

Historien om De nye Vedtægter

Søren gik ind i laden på Vestbirk Camping, som han havde gjort så mange gange før. Han fandt en stol halvvejs oppe ad rækkerne og satte sig ved siden af Per. De skulle begge deltage i generalforsamlingen i Dansk Citroënklub. Klokkeren var kvart i mødetid. Søren kunne altid godt lide at være i god tid.

Folk strømmede ind i lokalet og snart var der 35 tilstede, lavede Søren et overslag på. Stemningen var god og folk småsnakkede. Enkelte, lidt mere højrostedede, udtalelser nåede dog Sørenes ører. Det var noget med vedtægterne skulle laves om. Søren var egentlig ligeglad. Klubben fungerede jo godt nok. Men andre i hans klub havde argumenteret for, at de gældende vedtægter efterhånden var blevet lidt rodede. Og dem stolede Søren nu på, for han gad ikke rigtigt at læse vedtægter og tænke store tanker.

Søren spurgte Per, der sad ved siden af, hvad han mente om de nye vedtægter. Per var egentlig af samme holdning som Søren. Men hvad skulle det til for? Vi ved hvad vi har, og vi vil jo egentlig bare samles til træf, værkstedsdage og hygge med vennerne, sagde Per. Det handler sikkert om, at en eller anden i bestyrelsen vil sikre sig sin plads i lang tid fremover, mente Per.

Louise sad lige overfor. Hun havde læst vedtægtsforslaget grundigt igennem og kunne fortælle Søren og Per, at sådan hang det i hvert fald ikke sammen. Havde de mon lagt mærke til, at man kun kunne sidde på en post i seks år, så skulle man i karantæne i mindst tre år, før man igen kunne bestige tronen. Det var Søren og Per nu ikke klar over. Hvor står det? Spurgte de begge. Paragraf 4.5 svarede Louise efter et hurtigt opslag i forslaget til nye vedtægter.

Nå, men de vil også afskaffe generalforsamlingen, fremturede Per. Hvor skal vi menige medlemmer så stemme henne? Spurgte Per. Louise svarede at de skulle stemme på én person, som skal repræsentere deres egen klub i landsrådet. Nøjagtigt lige som vores nuværende landsbestyrelse! Der er ingen forskel. Fremover skal man bare ikke samles til generalforsamling for Dansk Citroënklub. Det er de enkelte klubber rundt om i landet, som bestemmer igennem deres landsrådsmedlem, og sagde Louise, der kommer ovre fra Vestsjælland, så behøver jeg ikke køre herover til det midtjyske, hvis jeg vil have noget at skulle have sagt i Dansk Citroënklub. Jeg stemmer bare på min kandidat hjemme i min egen klub ved den årlige generalforsamling. Det er faktisk ikke altid, det passer min familie at skulle på træf i Kristi Himmelfartsdagene, fortalte hun.

Niels, der sad til venstre for Louise, fortalte om, at der i efteråret cirkulerede et stykke papir, hvor formanden havde opridset stemmevejene til klubben, som de er nu. Han fortalte, at landsbestyrelsen er ledelsen af Dansk Citroënklub, men at generalforsamlingen er den højeste myndighed. Det vil sige, at generalforsamlingen kunne nedstemme det, som landsbestyrelsen havde besluttet. Nogle få klubmedlemmer fra det jyske sammen med enkelte fra Københavnsegnerne kunne blive enige om at tage til generalforsamling og stille forslag, der gik imod landsbestyrelsens hensigter. Per nikkede, ja det var selvfølgelig rigtigt, for der var ikke så mange fra øst for Storebælt på træffet og dermed generalforsamlingen. Men så kunne vi jo også få det, som vi vil have det, sagde han ud i luften.

Men har I så set det der forretningsorden, spurgte Søren. Det er da en ordentlig masse sider og paragraffer. Ja, jeg forstår ikke meget af det, sagde Per. Niels forklarede, at flere ændringer igennem årene har gjort den nuværende vedtægt noget kludret. Derfor ønskede nogen, at man fik ”driften”,

sagde han og lavede anførselstegn i luften, flyttet ud af vedtægten. Louise supplerede, at en forretningsorden afspejler tingene, som de er lige nu, mens vedtægten på kun 3-4 sider sætter de grundlæggende regler for, hvordan vi synes at vores klub skal fungere generelt.

Forretningsordenen kan landsrådet altid ændre, hvis f.eks. vi finder en billigere måde at kræve kontingent op på end BetaligsService, som vi bruger nu. Det kan gøres på et møde i landsrådet og så kører det, sagde Niels.

Men fem personer i forretningsudvalget er det ikke lidt mange hoveder at skulle skaffe? Spurgte Søren. Det kan man sige, svarede Louise, men til gengæld er det en mindre opgave for hver enkelt. Det er faktisk beskrevet,

hvad hver enkelt medlem skal tage sig af, sagde Morten, der sad til højre for Louise, og risikoen for at to rotter sig sammen i et tremandsudvalg mod den ene er mindre med fem personer, sagde Niels.

Generalforsamlingen skulle til at begynde, og formanden rejste sig og ringede med dirigentklokken for at få ro i salen. Det bliver spændende, sagde Søren, der følte sig lidt bedre oplyst om de nye vedtægter.

NOTE: Alle navne er tilfældig valgte og har ingen sammenhæng med medlemmer, der måtte bære samme navn.